

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> ŘÍJEN >>> 103. sezóna 2012/13

PRÁZDNINOVÁ OHLÉDNUTÍ

RICHARD III. ZDEŇKA DUŠKA

NOVINKA PRO DĚTI: PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

ŘÍJEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

ÚTERÝ	2.	19:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	KONEC 21:10	17. REPRÍZA	M
STŘEDA	3.	18:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 19:45	17. REPRÍZA	N
ČTVRTEK	4.	18:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 20:40	14. REPRÍZA	Z
SOBOTA	6.	19:00	DONAHA!	KONEC 21:50	96. REPRÍZA	
STŘEDA	10.	19:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	KONEC 21:30	24. REPRÍZA	A
ČTVRTEK	11.	19:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 20:45	18. REPRÍZA	K
PÁTEK	12.	10:00	RICHARD III.	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA		VG
SOBOTA	13.	19:00	W. Shakespeare / RICHARD III.	PREMIÉRA		P1
Tragédie člověka, jehož jedinou láskou je nenávisť... člověka, který chce vše, protože sám není ničím... který udělá vše pro to, aby měl moc, s mocí však nenadělá nic. V titulní roli M. Mejzlík. Režie Z. Dušek j. h.						
NEDĚLE	14.	19:00	RICHARD III.	PREMIÉRA		P2
PONDĚLÍ	15.	19:00	A. Branald – R. Balaš / DĚDEČEK AUTOMOBIL	Muzikálová komedie na boleslavské téma. V originálním choreografickém pojetí diváky dojmou i rozesmějí příběhy a osudy českých automobilových mechaniků a závodníků... V hlavní roli M. Ruml. Režie R. Balaš. Hostem Městské divadlo Mladá Boleslav. Inscenace získala Cenu studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2011.		
ÚTERÝ	16.	10:00	AMADEUS	KONEC 13:00	56. REPRÍZA	
		19:00	RICHARD III.		3. REPRÍZA	R
ČTVRTEK	18.	17:00	RICHARD III.		4. REPRÍZA	L
SOBOTA	20.	19:00	J. Tátte / KAŽDÝ DEN ŠŤASTNÝ DEN!	B. Hrzánová v komedii o svérázné léčbě manželské nudy. Experiment s bigamií jako fraška, která se vysmívá kýčovitým představám o lásce. Režie L. Engelová. Hostem Divadlo A. Dvořáka Příbram.		

NEDĚLE	21.	15:00	L. Jeník – R. Snítal / JAK SE HONZA DOSTAL NA HRAD	POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ P _N		
Klasická pohádka na motivy báchorek o českém Honzovi v podání herců Divadelní společnosti Julie Jurištové. Režie L. Jeník.						
PONDĚLÍ	22.	8:30	JAK SE HONZA DOSTAL NA HRAD	POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ P _P		
		10:00	JAK SE HONZA DOSTAL NA HRAD			
		17:00	JAK SE HONZA DOSTAL NA HRAD			
ÚTERÝ	23.	9:30	Ch. Dickens / A CHRISTMAS CAROL (VÁNOČNÍ KOLEDA)			
Dramatizace jedné z nejlepších anglických novel. Příběh citově zatvrdělého, starého morouse Scrooge, který žije sám a jen pro sebe. Vše se však změní jednoho štědrovečerního dne, kdy se mu zjeví duch jeho mrtvého společníka Marleyho... Režie P. Stebbings. Hostem TNT Theatre Britain.						
		12:30	A CHRISTMAS CAROL			
STŘEDA	24.	19:00	P. Abraham / MOJE HRA			
Andělská komedie o životě. Slavný spisovatel promlouvá už z „druhého břehu“ se svou poslední ženou... Hrají J. Bartoška, Z. Bydžovská, N. Divíšková, J. Janěková ml., V. Peterková a další. Režie J. Kačer. Hostem Divadlo Kalich.						
ČTVRTEK	25.	19:00	RICHARD III.	5. REPRÍZA C		
PÁTEK	26.	19:00	S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI	KONEC 21:20	18. REPRÍZA	E
SOBOTA	27.	18:00	MEFISTO	 str. 9 DERNIÉRA	KONEC 21:00	23. REPRÍZA G

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

STŘEDA	3.	19:00	VOLÁNÍ SIRÉN	 str. 20		
Diskusní pořad J. Uherové, který blíže představuje osobnosti, jež zanechaly nesmazatelnou stopu nejen ve Východočeském divadle, ale i v samotných Pardubicích. Hostem zábavného večera bude J. Smutná , která svou hereckou kariéru začínala právě v Pardubicích.						
ČTVRTEK	4.	19:00	M. Doleželová – R. Venc / KDWŽ SE ZHASNE			
Mrazivá komedie, která knock-outuje vaše bránice... Hrají M. Doleželová, E. Borovičková j. h., M. Příkazký a R. Venc. Režie M. Doleželová a R. Venc. Hostem zájezdové divadlo Do Houslí .						
PÁTEK	5.	10:00	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	GENERÁLNÍ ZKOUŠKA		
NEDĚLE	7.	15:00	T. Karpianus / PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	PREMIÉRA		
ÚTERÝ	9.	9:00	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	2. REPRÍZA		
		10:30	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	3. REPRÍZA		
STŘEDA	10.	19:00	UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!	 KONEC 20:10	22. REPRÍZA	B1

ČTVRTEK **18.** 10:00

I. Dušková – F. Carter / ŠKOLA MALÉHO STROMU

Dramatizace stejnojmenné knížky o malém Indiánovi, jehož prarodiče ho učí indiánské moudrosti – porozumění a lásce ke všemu živému i neživému. Hostem divadlo **Cylindr**.

PONDĚLÍ **22.** 10:00

BLÁZNOVÝ ZÁPISKY

→ KONEC 11:30 45. REPRIÚA

19:00

UTÍKEJ, VÁNO, UTÍKEJ!

→ KONEC 20:10 23. REPRIÚA **B2**

ÚTERÝ **23.** 19:00

KONCERT FOUR STICKS

Přijďte si poslechnout mladé talenty! Klarinetový kvartet studentů pardubické konzervatoře vám nabídne nejen klasiku, jazz, filmovou a soudobou hudbu, ale také působivé improvizace.

PONDĚLÍ **29.** 9:00

PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN

4. REPRIÚA

10:30

PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN

5. REPRIÚA

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ **9.** 19:00

TRÓJANKY

HADEC KRÁLOVÉ (DVADELNÍ FESTIVAL ČEKÁNÍ NA VÁCLAVA)

STŘEDA **17.** 19:00

ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

MLADÁ BOLESLAV

SOBOTA **20.** 19:00

MY FAIR LADY

TRUTNOV

ÚTERÝ **23.** 19:30

DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

ČESKÝ KRUMLOV

STŘEDA **24.** 19:00

DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

TÁBOR

ŮMĚŇA PROGRAMU VYHRAŮENA

PREMIÉRY:

Tereza Karpianus / PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN

🔗 str. 7–8

Hravá pohádková taškařice o tom, co se stane, když se při prohlídce hradu Pernštejn zmocní zlobivý mazaný kluk kouzelného zvonečku a nejhezčí holky na hradě. V nastalém putování časem se tato hašteřivá dvojice díky své zvědavosti, smůle i štěstí seznámí s bizarními i obdivuhodnými postavami pernštejnské historie. Putujte s nimi! ůažijte krocení mýtického zuba, proměnu odvážné dcery hradního pána v Bílou paní, osudnou bitvu s hromotlucskou švédskou armádou a ověřte si, zda máte vlastnosti pravého šlechtice. Nudí vás dějiny? Nudě je odzvoněno! Souboje na ostří sekýr, boj za holčíčí práva, temperamentní ukolébavka i tanec akvabely v hradním příkopě – to vše v naší nové pohádce! V režii Terezy Karpianus j. h. hrají Ludmila Meceroová, Martina Sikorová, Petr Borovec a Alexandr Postler.

William Shakespeare / RICHARD III.

🔗 str. 10–13

Tragédie člověka, jehož jedinou láskou je nenávisť... člověka, který chce vše, protože sám není ničím... který udělá vše pro to, aby měl moc, s mocí však nenadělá nic. První a nejslavnější tragédie velkého alžbětince Williama Shakespeara navazuje na cyklus jeho historických her, ale autor se v ní mnohem víc než dějinnými fakty zabývá povahou samotného krále, který pro vlastní zájmy neváhá zničit nikoho, což výsledně zničí jeho. O tom, jaký byl panovník Richard III. ve skutečnosti, vedou historikové spory a dohady už přes pět století, Shakespeareova hra o něm je však nadčasovým a obecně platným obrazem zruďné metodiky uchvacování moci. Shakespeareův Richard získá království pro sebe, aniž by měl jakékoli politické záměry. A tváří v tvář smrti by ho pak rád vyměnil za koně... Výkřiky Richardovy duše, temné jako noční můra, jsou východiskem inscenace režiséra ůdeňka Duška, v níž hraje titulní roli Martin Mejzlík.

HRAJEME:

R. Rose / 12 ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ

Soudní drama za zavřenými dveřmi. Tucet porotců, kteří rozhodují o vině či nevině a kteří na sebe v zápalu boje prozradí víc, než chtějí. Hra o nejisté pravdě, o předsudcích většiny, ale také o síle lidskosti a o tom, co zmůže jednotlivec stojící sám mezi všemi. V inscenaci vystoupí jako hosté P. Kostka a F. Švihlík, dále hrají J. Hyhlík, J. Kalužný, P. Novotný, L. Špíner, J. Vrána a další. Režie P. Kracík j. h.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá stepařská a taneční čísla, humor a zábava. A navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu na konci 20. let minulého století, v čase, kdy se rodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

J. Štolba – E. A. Longen – Č. Šlégl – J. Marvan / S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI

Tri komedie v jedné o nevěře v českých ložnicích. Uvidíte, jak mohou dopadnout pánské zálety. Všichni jsme na jedné lodi a plujeme po proudu životního dobrodružství... V hlavních rolích J. Kalužný, P. Dohnal, L. Špíner a K. Jelínková. Režie L. Olšovský j. h.

UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ! ANEB VELKÁ DIVADELNÍ STEEPLECHASE

Komedie se skokem smrti, ve které nahlédnete do světa koní a žokejů Velké pardubické. Přijďte se bavit a fandit na naše divadelní závodiště na Malé scéně ve dvoře! Hrají M. Sikorová, L. Vlášková, J. Musil, Z. Rumpík, L. Špíner a R. Žák. Režie T. Karpianus j. h.

T. McNally – D. Yazbek / DONAHA!

Broadwayský muzikál o partě nezaměstnaných dělníků, kteří svou svízelnou životní situaci vyřeší založením pánské striptérské skupiny. Skvělá zábava, podmanivá hudba a vynikající herecké výkony v režii R. Štolpy j. h. Hrají J. Kalužný, M. Mejzlík, M. Němec j. h. nebo J. Maxián j. h., P. Novotný, J. Pejchal, P. Doucek j. h., D. Novotná a další.

N. V. Gogol / BLÁZNOVÝ ZÁPISKY

Tragikomický humor, divadlo plné scénické obraznosti, jevištní poezie a karikatura naší vlastní směšnosti. Příběh člověka, jenž chce zoufale patřit do společnosti, která ho přezírá, je dnes stejně živý, ne-li ještě živější než za autorova života. Inscenace využívá všechny přednosti variabilního studiového prostoru Malé scény ve dvoře. V hlavních rolích M. Mejzlík. Divadelní scénář a režie M. Pecko j. h.

P. Shaffer / AMADEUS

Strhující drama o velikánech lidstva i o nás samých nabízí kromě hereckých výkonů i setkání s Mozartovou hudbou a operními áriemi. Amadeus zachycuje věčně se opakující střet talentovaných osobností s malostí okolí, ale snad ještě víc zajímá autora údel lidské průměrnosti. Režie M. Tarant j. h., v hlavních rolích J. Vrána, L. Špíner, držitel Ceny Thálie 2010 pro činoherce do 33 let, a P. Tenorová. Na vzniku inscenace spolupracovala Komorní filharmonie Pardubice pod vedením šéfdirigenta M. Ivanoviče.

Eurípídés / TRÓJANKY

Expresivní básnická smršť plná antické krásy a hluboké tragičnosti. Trójská válka právě skončila! Muži si to vyřídili mezi sebou. Řekové zvítězili! Trójané byli pobiti. Jejich ženy přišly o své muže, děti o své otce. Co s nimi teď bude? Jak mají dál žít?! Hrají Z. Bittlová, J. Janoušková, R. Chvalová, P. Tenorová, V. Dušek, M. Mejzlík a další. Režie P. Ondruch j. h.

P. Abraham / ZVONÍK MATKY BOŽÍ

Silný středověký příběh podle románu V. Huga o lásce, které se člověk brání, ale ona ho stejně dostihne a rozmetá jeho duši na kusy. Hrají M. Mejzlík, P. Tenorová, M. Tichý j. h., J. Vrána, P. Novotný, K. Jelínková a další. Režie P. Novotný.

K. Mann – A. Mnouchkine / MEFISTO

Faustovský příběh o herci, který se ve své touze po velkých rolích postupně zaprodá i nacistické moci. Divadelník, jenž na jevišti ztělesňuje Mefistu, se nakonec sám stává tak trochu Mefistem. Svůdným, uhrančivým miláčkem, jemuž divadelní i filmový Berlín leží u nohou, ale také zrádce svých někdejších ideálů a životních lásek... Hrají L. Špíner, M. Mejzlík, J. Musil, D. Novotná, M. Sikorová, P. Tenorová a další. Režie P. Kracík j. h.

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

Slavná francouzská komedie plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Přijďte se podívat, jak dopadne zlomyslný legráček bohatého nakladatele, který se svými přáteli pořádá pravidelné „večeře blbců“, na které každý ze zúčastněných přivádí své nové, nic netušící objevy... V hlavních rolích hrají A. Postler a M. Mejzlík. Režie H. Mikolášková j. h.

F. Loewe – A. J. Lerner / MY FAIR LADY

Jeden z nejlepších muzikálů 20. století! Příběh chudé květinářky Elizy Doolittleové je plný známých melodií a britkého humoru. Režie P. Novotný. V hlavních rolích P. Janečková, J. Kalužný a P. Dohnal. Inscenace vznikla ve spolupráci s Komorní filharmonií Pardubice.

LISTOPADOVÉ MENU AGENTURY KOMETA

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK **2.** 19:00

W. Allen / SEX NOCI SVATOJÁNSKÉ

Skvělá komedie podle stejnojmenného filmu. Rafinovaná hra o lásce a sexu, nejrůznějších vášních, předsudcích i manželských trampotách. Hrají R. Valenta, J. Teplý, D. Sitek, I. Jirešová a další. Režie P. Svojtka. Hostem **Divadlo pod Palmovkou**. Inscenace získala **Cenu studentské poroty XII. ročníku GRAND Festivalu smíchu**.

PONDĚLÍ **5.** 19:00

TANČÍRNA

Taneční kavárna – místo, kde se setkávají lidé různého věku i charakteru, aby zapomněli na starosti každodenního života. Divadlo, kde se tančí, hraje a nemluví a kde se diváci smějí i pláčou, ale především se skvěle baví. Hrají J. Révai, H. Gregorová, D. Čárová, P. Mourková a další. Režie H. Gregorová. Hostem **Divadlo Radka Brzobohatého**.

NEDĚLE **18.** 19:00

M. Vačkář – O. Havelka / ZLOČIN V POSÁZAVSKÉM PACIFIKU

Hudební retrokomedie o světě trampingu – módním fenoménu 30. let minulého století. Úchvatný příběh o tom, která vyzývavě mladá slečna Luiza, dcera továrníka, skrze četná nebezpečí až na vltavském parníku svého bujarého a rozjásaného štěstí dojde... Hrají P. Nakládalová, P. Halíček, J. Kretschmerová, B. Klepl, M. Zbrožek a další. Režie O. Havelka. Hostem **Městské divadlo Mladá Boleslav / Divadlo Kalich**. Na XII. ročníku **GRAND Festivalu smíchu** inscenace získala titul **Komedie diváků**.

NEDĚLE **25.** 19:00

VÁNOČNÍ KONCERT EVY PILAROVÉ

Jedna z nejlepších českých zpěvaček za doprovodu kláves a kontrabasů. Během koncertu zazní nejen klasické vánoční melodie a koledy, ale i její největší hity (pochopitelně nebude chybět Montyho čardáš a slavný Turecký pochod).

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

ZHŮVĚŘILÁ HRAVOST TEREZY KARPIANUS A ONDŘEJE NOVOTNÉHO ANEB PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN

Rok 2012 byl vyhlášen Pernštejnským rokem. Jedná se o projekt, jehož hlavním organizátorem je Národní památkový ústav. Součástí je velké množství akcí od rozmanitých výstav, přes koncerty, přednášky, prohlídky míst s Pernštejnou spojených až po četné slavnosti konané na počest tohoto slavného a významného rodu, který byl mimo jiné jedním z hlavních hybatelů rozvoje města Pardubice. Také Východočeské divadlo se rozhodlo tohoto projektu účastnit – a jak jinak než novou inscenací. Jelikož s pernštejnskou minulostí je spjata řada pověstí a legend, rozhodli jsme se je oživit a vytvořit pohádkovou inscenaci pro naše dětské diváky a jejich rodiče. Režisérka TEREZA KARPIANUS připravila na toto téma vlastní scénář s názvem Perný pernštejnský den, který právě realizuje na naší Malé scéně ve dvoře spolu s dramaturgem ONDŘEJEM NOVOTNÝM. Pod jejich vedením vzniká hravá pohádková taškařice o tom, co se stane, když se při prohlídce hradu Pernštejn zmocní zlobivý mazaný kluk kouzelného zvonečku a nejhezčí holky na hradě. V nastalém putování časem se tato hašteřivá dvojice díky své zvědavosti, smůle i štěstí seznámí s bizarními i obdivuhodnými postavami pernštejnské historie.

Na toto putování se spolu s nimi můžete premiérově vydat 7. října. A nejen o přípravě této inscenace si můžete více přečíst již nyní v následujícím rozhovoru s jejími tvůrci...

Terezo, přesně před rokem jsi v našem divadle režírovala inscenaci Utíkej, Váňo, utíkej!, mnozí diváci tě tedy již částečně poznali. Co všechno se od té doby změnilo, čím jsi „prošla“?

Tereza: Mám dost pracovních zkušeností navíc, inscenovala jsem Čarodějku Jennifer v Českých Budějovicích, Merlina v Brně (Divadlo Polárka), Lolitky na cestě v pražském Rock café a McDonaghova Pana Polštáře v Divadelním ateliéru v Praze. Z toho všeho jsem hodně těžila, takže bych řekla, že jsem o kopu postojů a znalostí bohatší. Největším bohatstvím je můj pokrok v pracovním klidu a systému.

Ondřeji, ty naopak v pardubickém divadle pracuješ poprvé. S jakými divadly jsi měl dosud zkušenost?

Ondřej: Co se týče profesionálních stálých scén, mám jako autor zkušenost s brněnským Divadlem Husa na provázku. Některé další moje texty se hrály v brněnském Studiu Marta nebo pražském A Studiu Rubín. Jako příležitostný dramaturg, herec a muzikant jsem spolupracoval a spolupracuji s různými nezávislými skupinami. Zároveň jsem sezónu a půl působil jako dramaturg v Divadle Pražské konzervatoře.

Kde vás svedla cesta dohromady? Toto není vaše první společná práce...

Tereza: Ondřeje jsem poprvé spatřila v kavárně Švandova divadla, kde jsme měli sraz nad mlhavou koncepcí inscenace pro Divadlo Pražské konzervatoře, kde byl angažován. Z mlhy povstala inscenace Žádná – celá – nekonečno. A při práci na ní jsem si ho oblíbila natolik, že jsem si řekla, tohoto člověka chci mít u sebe.

Ondřej: Domnívám se, že ta koncepce nebyla zas tak mlhavá, nicméně pokud byla, Tereška ji prozářila diamanty, které měla na svém kulichu.

Máte rádi pohádky?

Tereza: Jo! Hrozně! Ráda čtu knížky pro děti, někdy i radši než ty pro dospělé, teď třeba Karkulína ze střechy. Miluju ten čistý naivní pohled, přímost, odvahu, se kterou děti prožívají svět.

Ondřej: Pohádky mám rád, protože nás učí, co je dobré a co zlé. Když to poznáme, jsme vyhnáni z jakéhosi ráje dětství. A pokud jsme dobře poslouchali, uvěříme, že přes všechny obtíže, zradu a příkoří nás čeká dobrý konec.

Jaké máte zkušenosti s divadlem pro děti?

Tereza: Režirovala jsem Kocourka Modroočka v pražském Pídivadle, vlastní pohádku Rozárcina postýlka v brněnském Studiu Aldente a pak již zmíněnou Čarodějku Jennifer v budějovické loutkohře. A taky jsem pro děti často hrála.

Ondřej: V osmi letech jsem nastoupil do Dětského studia divadla Labyrint (dnes Švandovo divadlo), se kterým občasné spolupracuji dodnes. S divadlem pro děti mám tedy zkušenosti bohaté. Ovšem nikoli jako divák.

A jako děti jste chodili do divadla rádi? Odpolední představení jsou vždy zároveň pro rodiče, kteří se svým potomkům věnují a takováto představení navštěvují... Měli jste i vy na takové rodiče štěstí?

Tereza: Rodiče se mnou do divadla nechodili, já se octla v divadle jen povinně se školou a nelíbilo se mi tam. Divadlo se mi celkově nelíbilo, připadalo mi, že se tam všichni jen potí a dupou. A pohádky byly takové nijaké. Ale teď představení pro děti zbožňuju, přijde mi to nějaké veselejší, hravější, jakoby dětštější, než když jsem byla dítě.

Ondřej: Viz předchozí odpověď. Rodiče ovšem se mnou celou tuhle anabázi absolvovali velmi rádi.

Když nyní připravujete inscenaci vhodnou pro školy, na co především myslíte, když si vzpomenete na svou vlastní diváckou zkušenost ze školních představení?

Tereza: Vzpomínám si, že jsem tenkrát moc nechápala lyriku a taky znaky, pokud nebyly nějak zarámovány hrou. Prostě když paní vodila loutku Malého prince a přitom byla vidět, tak mi hlavou šlo – copak neví, že ji vidíme? Teď vím, že děti přistoupí na všechno možné, ale musí to vzniknout ze hry, ne jen prostým nastolením.

Ondřej: Svou vlastní diváckou zkušenost ze školních představení jsem asi úspěšně z paměti vytlačil. Když nyní připravuju inscenaci pro školy, snažím se, aby tiito diváci nedopadli stejně.

Proč právě Perný pernětejský den?

Tereza: Zadaním dramaturgie pardubického divadla bylo vytvořit pohádku na motivy pernětejské historie. A mým přístupem se ze sáhodlouhé historie stal jeden perný den cestování časem.

Ondřej: Moje odpověď bude velmi prozaická: „pernětejský“ bylo zadáním, „perný“ je slovo akční, zvukově podobné slovu „pernětejský“, „den“, aby se nám to tam všechno vešlo.

Perný pernětejský den nám svým názvem připomíná film Perný den se skupinou Beatles. Je zde nějaká přímá souvislost?

Ondřej: Není. Já to upřímně řečeno ani neviděl.

Tereza: Neří, Ondřeji. Jen taková libozvučná vykrádačka. I když ta ztřeštěnost je oběma věcem příbuzná.

Z jakých zdrojů jste čerpali? Dějiny pernětejského rodu jsou přece rozsáhlé...

Ondřej: Z jednoduše vyprávěných příběhů knižních vydání pro děti a mládež.

Tereza: Historie pro nás byla spíše odrazovým můstkem – ve výpravě, v jazyce a někde i ve faktech se jí zpronevěřujeme. Cílem není hodina dějepisu, ale hodina pohádkové zábavy.

Co vás na Pernštejnech nejvíce zaujalo? Věděli jste o nich něco již před tím, než jste začali na inscenaci pracovat?

Tereza: Nevěděla jsem nic, jen jsem tušila něco o zubrovi. Nejvíce mne zaujaly ty prapodivné čachry s královskými dluhy. Netušila jsem, že už dávno, dávno před naším fungováním ekonomie státu byl nemírny blahobyt jedné společenské vrstvy vykoupen zadlužením. Prostě že je to jen hra na hierarchii, hra s blýskavými cinklátky.

Ondřej: Věděl jsem velmi málo. Nejvíce mě zaujala jistá krásná Španělka Marie Manrique de Lara. Přijďte se podívat a zjistíte čím.

Na čem jste inscenaci tedy postavili – na co se mohou děti těšit?

Tereza: Je postavena na zhůvěřilé hravosti. Textu, výpravy a herců.

Ondřej: Tak jest.

Již teď se na onu hravost těším! Zlomte vaz! Zdj

PREMIÉRA 7. ŘÍJNA NA MALÉ SCÉNĚ VE DVOŘE

Derniéra Mefista s novou soutěží DO DIVADLA ZADNÍM VCHODEM

Zajímá vás, jestli divadelní šatny voní po šminkách? Chcete vědět, co je to „oprašovačka“, štych nebo ferman? Rádi byste viděli, jak vypadá představení „zezadu“? Nabízíme vám jedinečnou příležitost vklouznout za oponu dřív, než se otevře, a nahlédnout do magického světa divadelního zákulisí.

Každý měsíc vybereme jedno konkrétní představení, k jehož vstupenkám vám jako bonus nabídneme možnost stát se na chvíli garderobiérkou, vlásenkářem či osvětlovačem, vyzkoušet si divadelní kostým nebo se vyfotit se svým oblíbeným hercem. Stačí jen vyplnit a odevzdat soutěžní lístek, který dostanete v předprodeji VČD ke každé jednotlivě zakoupené vstupence na vybrané akční představení. A pak už jen můžete doufat, že to budete právě vy, na koho se usměje štěstí a bude vylosován.

První představení, u něhož vám nákup vstupenek okoreníme tímto zajímavým bonusem, bude derniéra MEFISTA, která se uskuteční v sobotu 27. října od 18.00 hodin. Tentokrát bude cenou pro výherce účast na přípravě vybraného představení po boku našich osvětlovačů.

Nenechte si ujít nejen šanci zjistit, jak se vytvářejí barevné nálady, dozvědět se, co je inteligentní reflektor, podívat se na jeviště z lávky nebo si dokonce zkusit štychem „povodit“ herce, ale i poslední možnost zhlédnout mimořádné představení s vynikajícími hereckými výkony – Ladislav Špiner získal za ztvárnění role Hendrika Höfgena Cenu za nejlepší mužský herecký výkon přehlídky České divadlo 2011 a nominaci na Cenu Thálie 2011. O kvalitách inscenace v režii hostujícího Petra Kracika svědčí i Cena novinářů za rok 2011!

Soutěžní vstupenky začneme prodávat v pondělí 1. října. Pokud už vstupenky na derniéru Mefista máte zakoupené, můžete se i přesto losování zúčastnit. Zastavte se s nimi v předprodeji a soutěžní lístek dostanete dodatečně. Losování proběhne druhý den po konání představení Mefista a výherce bude kontaktován obchodním oddělením divadla. Přejeme hodně štěstí!

LeM – RaS

† M. MEJZLÍK A L. ŠPINER V MEFISTOVI, FOTO L. FORMÁNEK

RICHARD III. ZDENKA DUŠKA

Repertoár Východočeského divadla obohatí v říjnu první tragédie Williama Shakespeara, která je dnes i jednou z jeho nejslavnějších her. K režii této mimořádně těžké hry přizvalo vedení divadla ZDENKA DUŠKA, který v Pardubicích v předchozích letech vytvořil inscenace Spor, Hrobka s vyhlídkou, Úžasná svatba, Racek a Černá komedie.

Pokud vím, jsi režisér, který se nevyhýbá žádnému žánru. Jen v Shakespearových hrách už ses režijně potkal se třemi: fraškou, romancí a teď s tragédií. Mohl bys na základě těchto zkušeností pojmenovat obecné Shakespearovy kvality, které tě zajímají?

V prvé řadě je to divadelnost. Shakespeare je jako autor přístupný různým interpretacím, jeho hry inscenovali a inscenují divadelníci s rozličnými uměleckými názory a Shakespeare obvykle obstojí. A druhou fascinující kvalitou je jeho neutralita. Shakespeare nikomu nestraní, každá i ta nejmenší postava má v jeho hrách svůj příběh. V konfliktech staví vedle sebe názory protistran, aniž by je hodnotil, míší vysoké s nízkým, kultivované se sprostým, aniž by něčím z toho opovrhoval. Tím otvírá cestu již zmiňované divadelnosti, interpretaci, výkladu. Takže se dá hrát bez ohledu na politickou konstelaci.

Na nabídku Richard III. jsi kývl bez váhání. Čím tě přitahuje?

Každá Shakespearova hra je pro režiséra i pro herce výzva, proto se neodmítá.

Text Richarda jsi významně upravoval. Proč a co bylo pro úpravu určující?

Prvotním impulzem byl nepoměr mezi počtem postav hry a počtem herců, kterými disponuje Východočeské divadlo. Výsledkem je tato naše úprava, která se zaměřila na postavu Richarda a jedno kompletní otočení Kola Štěstěny.

Vedlejší produktem té úpravy je její zajímavá délka. V podstatě jde o silný domácí vývar z Richarda III.

Shakespeare je mimo jiné tvůrcem řady výrazných charakterů ženských, takové vystupují i v Richardovi III., až si dnes jen těžko dovedeme představit, že je v autorově době hráli chlapci. Ty jsi ve své předchozí shakespearovské inscenaci (Zkrocení zlé ženy v ostravském Divadle Petra Bezruče) něco takového zkusil. Co tě k pánskému obsazení ženských rolí vedlo a jak se vyplatilo?

Vedl mě k tomu fakt, že ta hra byla pro muže napsána a, jak jsme zjistili, úsměvný mužský šovinismus, který hra obsahuje, v tomto obsazení vychází nejlépe. Vyplatilo se to moc. V dotyčném divadle se teď nesmím ukázat.

Dovolím si dodat, že mně se představení moc líbilo a divákům zjevně také. Novou divadelní sezónu začínáš společně s VČD Richardem III. Co tě v ní čeká dál na polích divadelních i jiných?

Na těchto polích mě čeká režie ve Slovákém divadle v Uherském Hradišti a vývoj nových sitcomů pro Českou televizi.

JaP

↓ KOSTÝMNÍ NÁVRHY VÝTVARNÍKA MARKA CPINA DO INSCENACE RICHARDA III.

PREMIÉRY 13. A 14. ŘÍJNA V MĚSTSKÉM DIVADLE

NÁVRATY JANY PITHARTOVÉ

Na nastudování inscenace Richarda III. jako dramaturgyně pohostinsky spolupracuje JANA PITHARTOVÁ, kterou známe z jejího dřívějšího angažmá v našem divadle. Letos je tomu dvacet let, co nastoupila do VCD jako lektorka dramaturgie, od roku 1995 pak začala samostatně „dramaturgovat“. V roce 1999 odešla do Divadla Petra Bezruče v Ostravě a v Pardubicích jen hostovala. Jak to už ale u divadla chodí, umělci mezi divadly a městy často migrují a Jana se po dvou letech do našeho divadla opět vrátila. A setrvala tu až do roku 2008.

Momentálně žije i s manželem, hercem Michalem Przebindow opěť v Ostravě. Ona pracuje v Divadle loutek, Michal dojíždí do Českého Těšína, kde má angažmá.

Jana byla jako dramaturgyně vždy velmi spolehlivá, pracovitá a systematická. Obdivovala jsem její totální nasazení a oddanost divadlu, zapálení pro věc. Na první pohled mohla vypadat uzavřeně, ale myslím si, že to bylo tím, že nemluvila víc, než bylo nutné. Nikdy se neprosazovala natolik, aby zastínila režiséra, ale měla velmi jasný názor a postoj, ba dokonce uměla být i trochu paličatá (ale hezky). A byla mimořádně kreativní, když dostala prostor. Mívaly jsme spolu takovou tradici, že jsme se chodily vzájemně vypovídat, poradit či svěřit (to spíš já) do nedaleké vinárny. To jsme si slíbily i tentokrát a já věřím, že si spolu sedneme. Tento rozhovor však vedeme přes e-mail. Janě jsem položila několik otázek za sebe, protože jsem ji dlouho neviděla, ale i za vás, kteří ji neznáte...

Jani, pohostinsky pracuješ na inscenaci Richard III. jako dramaturgyně. Když se opakovaně vracíš do našeho divadla, je to jako když se vracíš domů, cítíš v břiše jisté chvění?

Cítím chvění, jako když se po hodně dlouhé době vracím domů.

Spolupráce s režisérem Zdeňkem Duškem není tvá první. Co tě na něm zajímá? Čeho si na něm nejvíce vážíš?

Zdeňk Dušek má mimořádně poctivý přístup k textu, k důslednému výkladu, je spolehlivý a systematický v práci, má odvahy a nápady, dělá herecké divadlo a k hercům má moc hezký vztah.

Když dostaneš z jiného divadla než domovského nabídku ke spolupráci, co je pro tebe důležitější – osoba režiséra, či titul?

Obojí je důležité. Při pohostinské práci je nezbytné, aby se režisér s dramaturgem znali a byli již trochu sehnání. Ale ani při dokonalé souhře bych nešla do spolupráce na hře, která se mi nelíbí, nebo jí nerozumím, protože bych byla spíš ke škodě než k užtku.

Jaký bude váš Richard III.? Člověk opojený nenávistí, toužící po moci? Vidíš nějakou paralelu mezi dramatickou postavou Richarda III. a některými politiky?

Richard III. je taková studie kořenů zla v člověku, touha po moci mezi nimi hraje velkou roli. Paralely by se jistě našly, ale spíš s jednotlivými motivacemi a rysy než s celkovým charakterem.

Sleduješ vůbec současné politické dění?

Na politiku jsem úplně levá. Orientuju se jen natolik, že se rozhodně nekloním doleva.

U nás jsi často spolupracovala s režisérem Františkem Laurinem či Michaelem Tarantem, ale především jsi byla dvorní dramaturgyně Jirky Seydlera. Na kterou inscenaci vzpomínáš ještě dnes? A která se vám podle tebe hodně povedla?

Nejradši vzpomínám na Měsíční běs s Luckou Štěpánkovou, Martinem Mejzlíkem a Vaškem Duškem na staré komorní scéně v Anežce (DNEŠNÍ DIVADLO 29, POZN. REDAKCE). A na Čarodějky ze Salemu, Příběhy obyčejného šílenství, M. Butterfly, Ellinga a Kjella...

Není tajemstvím, že tvůj manžel Michal Przebinda kromě hraní i režíruje. Když spolu pracujete, dokážeš si udržet odstup? Jsi k němu kritická? Nebo to není potřeba? Čím tě jako režisér překvapuje?

Při práci odstup naskočí přirozeně, bez kritického pohledu bych mu nebyla nic platná. Ale Michal režíruje spíš svátečně, ta spolupráce je nám vzácná, takže překvapuje vždycky a mile.

Když jsi odešla z našeho divadla do Ostravy, kde tvůj manžel tehdy pracoval v České televizi, nastoupila jsi jako dramaturgyně do Divadla loutek. Byla to velká změna? Co tě to naučilo? A nechybí ti činohra?

Činohra je mi určitě bližší, ale naštěstí se k ní tu a tam dostanu. Loutkové divadlo je pro mě velké poznání úplně odlišného způsobu práce, hledání v jiných zdrojích, pro jiné diváky. A ještě něco: Odjakživa si vážím herců. Loutkoherci mají ještě tvrdší chleba, často je na jevišti ani není vidět a jejich jména si nikdo nepamatuje. Je cenné být s nimi „uvnitř“.

Donedávna jsi psala scénáře pořadu Divadlo žije!, takže jsi viděla velkou část produkce severomoravských divadel. Které z nich by bylo tvým šálkem čaje? Kam ráda chodíš jako divačka?
Mám nejradši Komorní scénu Arénu, kde dbají na zajímavou a důsledně hereckou dramaturgii. A ráda jezdím do Olomouce, kde se teď činohře hodně daří. Ale když to takhle pojmenuju, křivdím ostatním divadlům. Vždycky je to veliká radost, když se povede inscenace, kdekoli.

Když jsi napsala zajímavý scénář k hranému filmu Útěk, který se i realizoval. Píšeš ještě? Máš něco v šuplíku?

Nejsem psavec. Útěk byl náhoda, shoda okolností s bezděčným nápadem. Příjemná, ale u mě ojedinelá.

Stýská se ti po Pardubicích? Chybí ti něco v Ostravě?
Stýská. V Ostravě jsem si důkladně uvědomila, že jsem Východočechem. Jak poleno!

Co tě v nejbližší době pracovníě čeká ve tvém mateřském Divadle loutek?

Teď zkusíme Kocourka Modroočka, pak bude Perníková chaloupka ve verších Václava Renče.

U divadla jsi dvacet let. Co tě na něm ještě baví? Je něco, čeho bys ještě chtěla dosáhnout? Máš nějaký nesplněný sen?

Baví mě, když se daří práce. A mám jenom přání neokorovat, mít možnost ji dělat dál a dělat ji dobře.

Kdybys chtěla jet do Ostravy do divadla, je nějaká inscenace, kterou bych si neměla nechat ujít? Pozvi mě na něco.

Přijed! Do Národního moravskoslezského na Kuřačky, Poprask na laguně a na Můj boj, pokud jsi ho ještě neviděla. Do Arény určitě na Brenpartiju. U Bezručů udělal Zdeněk Dušek skvěle Zkrocení zlé ženy. A k nám do Loutek na Lebensraum a Sofiin svět.

JaU

Studenti, objevte Malou scénu ve dvoře!

P. TENOROVÁ A M. TICHÝ VE SCÉNICKÉM ČTENÍ HRY ZNÁSILNĚNÍ, FOTO M. KLÍMA

Studujete, nemáte peněz nazbyt, a přesto byste rádi občas vyrazili za kulturou? Máme pro vás zajímavou nabídku! Pokud v předprodeji předložíte potvrzení o studiu, index, ISIC kartu nebo nějaký jiný doklad o tom, že studujete, můžete navštívit jakékoli představení domácího souboru, scénická čtení z cyklu Malé inscenační projekty světových noviněk či vybraná dovozová představení na Malé scéně ve dvoře za **symbolickou cenou 20 Kč!** **Vlastníte-li abonentku skupiny V**, stačí ji předložit v předprodeji a vstupenku na Malou scénu získáte dokonce **ZDARMA!** Nabídka platí do vyčerpání kapacity sálu (akčních míst je maximálně 20 na jedno představení). LeM

PRÁZDNINOVÁ

Když se na konci srpna po prázdninách scházíme v divadle, vypadá to hned jako ve včelím úle. Mezi „oprašovačkami“, zkouškami nových inscenací a představeními posedáváme v divadelním klubu, šatnách, kancelářích či v rekvizitárně a vyprávíme si zážitky z léta.

Setkání jsou to radostná, historky zábavné a zajímavé, všichni jsme odpočatí a plní energie i očekávání, co nová sezóna přinese. Téměř vždy ale zazní i povzdech: Ty prázdniny zase utekly jak voda a za chvíli jsou tu Vánoce! Zapomeňme ale ještě na Vánoce, i když nám je v supermarketech brzy začnou opět připomínat, a zavzpomínejme s herci na letošní léto... jaké bylo, co kdo zažil, kde a jak ho trávil...

RAŠ

JOSEF PEJCHAL: Opět jsme s manželkou vyrazili do Českého Krumlova, kde jsme navštěvovali, cestovali a sportovali. Bylo to parádní, vlastně jako vždy. A v srpnu jsme jeli do švýcarských Alp, kde nám vyšlo počasí a celkově jsme si vše užili. Závěrem dovolené nás let balónem jen přivedl do výšin, abychom pak přijali s o to větším nadhledem všechny „přízravné“ věci nové sezóny a školního roku.

JOSEF VRÁNA: Po loňském létě „rekonvalescenčním“ jsem měl s tímto velké plány. Plány byly však větší než léto samo, takže někdy jsem chaoticky přelétal od jednoho úkolu k druhému a podléhal trochu depresím... Ty byly možná způsobeny i nemilosrdně se blížícími kulatinami... Bilancování mi nějak nešlo. Užival jsem si hlavně chaloupky a na druhou stranu takováto rána jako na obrázku – co je víc? A že jich bylo! Krásné bylo nečekané zastavení v moravském Šternberku, respektive u kouzelného dalovského lomu, kde mi příbuzní nabídli k užívání osiřelou chatičku. Z další cesty sešlo a pár dní jsem si tam jen tak „byl“. I umírněné oslavy nakonec dopadly moc hezky, přijeli jen ti nejbližší a nejmilejší a bylo to znát. Velkou zásluhu na tom měla i má žena, která se postarala i o největší dárek – překvapení – zážitek. Hádejte, co to bylo... Napovím, že je to věc spojená s dobrodružstvím a romantikou a že když se to s ní umí, je to docela slyšet. A krásnou tečkou za prázdninami i velkou ctí bylo to, že jsem se stal kmotrem syna našich přátel, manželů Čapkových, skvělých lidí, kteří jsou duší jihlavské obce Starokatolické církve. Otec Martin, farář, nás tady na zámekských valech před rokem oddal.

OHLEDNUTÍ

MARTINA SIKOROVÁ: O prázdninách jsem byla zase na řece Salza v Rakousku, sjížděli jsme ji na nafukovacích lodích, kterým se říká Orinoka, čti Orinoka. :-) Pak jsem byla za rodinou na Moravě, taky na víkend v Krkonoších a úplný konec léta jsem strávila v Itálii. Už se těším na ty příští! PS: Schválně jestli poznáte, která z těch dvou jsem já? :-D

JAN HYHLÍK: Myslel jsem, že letošní léto prožiji jako tělesný invalida, prožil jsem je však jako invalida duševní. Smutnil jsem, že jsem nemohl pro zánět v noze podstoupit plánovanou operaci druhého kyčelního kloubu. A tak jsem duši hojil potěchou z vnoučat, které jinak žijí v zahraničí, kde můj syn pracuje. A tělu pak dopřál částečnou renovaci v lázních. Mimochodem, kdybych toho Richarda III. dostal já, nemusel bych nic předstírat. Ale možná, že dramaturgie chystá nějakou hru s postavou na invalidním vozíku! :-)

MARTIN MEJZLÍK: Připravoval jsem se na Richarda III.!

JAN MUSIL: Můj největší prázdninový zážitek bylo vyskočení z letadla ve výšce 4 kilometrů – 50 vteřin volný pád a rychlost mého padajícího těla kolem 200 km/h!

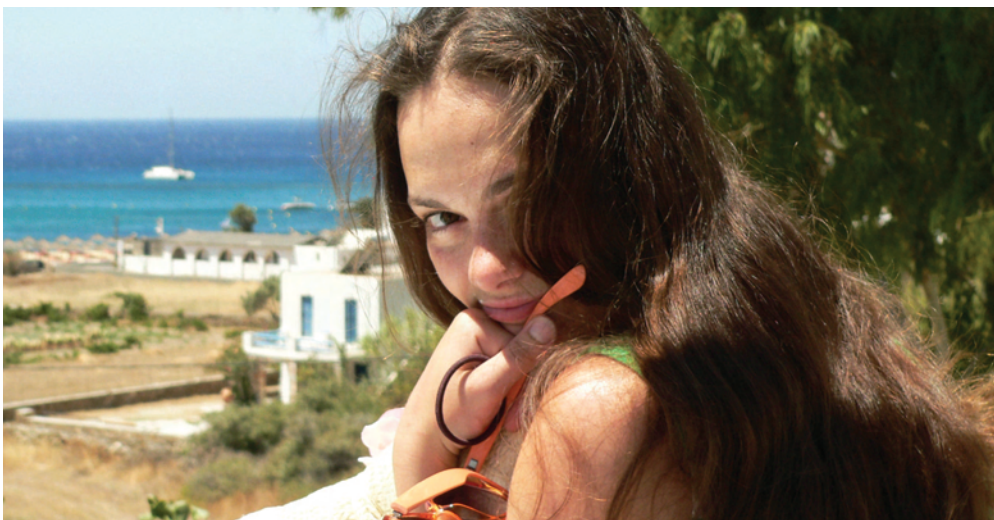

V této chvíli prý Honza začal mluvit sprostě!!!

PETRA JANEČKOVÁ A LADISLAV ŠPINER: O prázdninách jsme se definitivně přestěhovali nejen v Pardubicích, ale i na chalupu. Trávili jsme skoro celé prázdniny na naší chalupce, kterou jsme i s pomocí některých členů VČD (jmenovitě Jirky Vojře) zvelebovali ku radosti naší, ale i sousedů, kteří byli zvyklí, že chodili do lesa okolo staré polorozpadlé barabizny. Dnes je chalupa v novém kabátu, ale čeká tam na nás ještě strašně moc práce. Nicméně se nemůžeme dočkat, až opět v červnu vyrazíme směr Moravská Třebová, kde stojí schovaná v lese.

Tak vedou Petra s Láďou Kájou a Kristiána k literatuře.

PETRA TENOROVÁ: Letošní prázdniny byly jedny z nejkrásnějších, co jsem zažila. První tři týdny jsem již tradičně trávila na dětském táboře Častoboř, letos už po šestnácté! V druhé půli července jsem se konečně po dvanácti letech dostala k moři. S kamarádkou Terezkou a dalšími přáteli jsme se vydali na řecký ostrov Ios v Egejském moři. Byl to nádherný týden. Poprvé v životě jsem letěla letadlem! :-). Úchvatné pláže Mylopotas a Theodity, nádherné kamínky (přivezla jsem si jich cca 3 kilo!), viděla jsem Homérovu hrobku i starý amfiteátr, jezdili jsme obří rychlostí na matracích po moři, ale největším zážitkem pro mě bylo potápění v devíti metrech pod hladinou. V neoprenu, s kyslíkovou bombou na zádech a šílená strachy jsem se potopila a 40 minut prožívala nejúžasnější zážitek svého života! Korálový útes, stovky barevných rybiček i našťvaná muréna způsobily to, že jsem se nemohla ovládnout a neustále se nahlas smála, takže mi pod masku tekla voda. Nelze to popsat slovy – prostě absolutně fantastické! A v srpnu jsem natáčela nový český film Obchodníci, na který se můžete těšit od listopadu v kinech.

DAGMAR A PAVEL NOVOTNÍ: Letošní rekreace proběhla formou pracovní chatové terapie, pohříchu často přerušované návštěvami přátel. To se pak seběhne leccos, třeba i to, že Dáša sebere odvalu usednout na motorku, být jen jako spolujezdkyně. A nakonec jsme znovu navštívili ještě jinou chalupu. Tu, kterou má kamarád Petr Moško v horách rumunského Banátu. Paráda! Ale dolů do nížin, mezi obyčejné Rumuny, bychom poslali na nějaký čas každého, kdo tady nadává na poměry!

ZDENĚK RUMPÍK: Polovinu července jsem trávil na maltě, pak jsem maltu vyměnil za Maltu a její rytíře. Moře, koupání a výlety. Chrám maltézských rytířů St. John ve Valletě, hlavním městě Maltě, je opravdu úchvatný. Po návratu jsme si pak s manželkou zajeli na týden okusit romantiku do malého hotelku u kanálu Grande v Benátkách. A v srpnu jsme ještě byli na pár dní v Berlíně.

VÁCLAV DUŠEK: Dovolená – kouzelné slovo, které v člověku probouzí představy dalek, případně evokuje pobyt na plážích Egypta, Tunisu či Španělska. Ta představa ve mně ale budí stav strachu, protože když je v létě u nás 30 stupňů horka, jak asi musí být tam! Proto jsme se s Jitkou vydali právě cestou opačnou. A to do Švédska. Bylo to pro mě akorát co do teploty ovzduší i teploty moře. A pak ta krásná příroda, čistota, prostě jsem byl nadšený. Švédsko, DÍK!

KRISTINA JELÍNKOVÁ: Míchali jsme, míchali... Dali jsme do toho kus dobrého srdce, kus bystré hlavy, kus charakterní povahy, kus uměleckého citu, kus sportovního ducha, kus veselé náтуры, pár hezkých očí...

UPOZORNĚNÍ! Toto není fotomontáž!

„NÁVRAT K BŘÍZÁM“ ZDEŇKA SIGMUNDA

Novou sezónu v divadelní galerii ve foyer zahájí výstava cyklu obrazů bříz pardubického malíře a keramika Zdeňka Sigmunda. Vernisáž se uskuteční před první premiérou Shakespearovy tragédie Richard III. v sobotu 13. října.

ZDENĚK SIGMUND se narodil 29. října 1924, v Praze v rodině akademického malíře. Studoval na AVU v Praze (dva semestry u prof. Otakara Nejedlého), potom na Pedagogické fakultě v Brně. Absolvoval v roce 1950 a o rok později byl přijat do Svazu českých výtvarných umělců. Žije v Pardubicích, ateliér má v Heřmanově Městci. V seznamu jeho samostatných výstav najdeme nejčastěji Prahu, Pardubice a Heřmanův Městec, objevili byste v něm však také Brno, Chrudim či Jičín. V zahraničí vystavoval na Světové výstavě EXPO '58 v Bruselu, v italské Faenze, zastoupen byl také na výstavách československé keramiky v Istanbulu, Sofii, Ženevě a jinde.

Zdeněk Sigmund o svých zcela nových obrazech říká: „**Je to vlastně návrat k tradici, ovšem v moderním rouše. Není to à la Mařákova škola nebo české krajinářství, avšak je tam ten duch přelomu století, nejslavnějšího údobí české malby. A proč jsou na obrazech zrovna břízy? Používám je zcela záměrně, protože vždy byly jako tematika synonymem kýče. Výsměšně se říkalo, on maluje břízky. Ale proč by bříza měla být kýč? To je stupidita! Proto a naschvál jsem je teď maloval, jako určitý „šprajc“. Navíc já mám břízy rád, je to krásný strom, který v lese nádherně svítí.**“

RaS

JUBILANT JOSEF VRÁNA

Kulaté narozeniny o prázdninách oslavil **JOSEF VRÁNA**, který je pardubickému divadlu s malými přestávkami věrný už téměř třicet let! 15. srpna v plné síle sfoukl padesát pomyslných svíček na dortu svého života. Krásný věk, za který není třeba se stydět, zvláště když má někdo tolik energie jako Pepa – stále zkouší, hraje nejen v Pardubicích, vychovává malou dcerku... Pepo, jen tak dál a hlavně hodně zdraví!

RaS

BLBEC A VECER, FOTO L. FORMÁNEK

CO MĚ V POSLEDNÍ DOBĚ POTĚŠILO A NA CO SE TĚŠÍM?

JINDRA JANOUŠKOVÁ

Potěšilo mě krásné léto! Setkání s přáteli, na které nemáme během roku čas. Oslava 25. výročí naší svatby v pivních lázních, kde byl úžasný bazén s vířivkami. Spokojené dcery, které se sestěhovaly do nově zřízeného privátu v Praze. A samozřejmě zkoušení se Zdeňkem Duškem. Práce mě potěší nejvíc.

A těším se na to, co mě v letošním i příštím roce čeká. Nechám se překvapit. Těším se na GRAND Festival smíchu, že zase uvidím bezvadná představení, při kterých se zasměji. Těším se na ples, na kterém si s manželem zatancuju, protože na jiný ples není čas. Těším se na absolventské představení mé dcery v Pídivadle. Moc stručná nejsem, ale bylo by toho ještě hodně, na co se těším...

VOLÁNÍ SIRÉN S JITKOU SMUTNOU

NA PŘEDLOŇSKÉM GRAND FESTIVALU SMÍCHU

I tato sezóna přinese našim nejvěrnějším (ale věřím, že i zcela novým či nahodilým) divákům pořad **Volání sirén**. V komorním prostředí Malé scény ve dvůře se setkáváme především s hereckými osobnostmi, které působily ve Východočeském divadle. Měli jsme možnost vidět Blanku Bohdanovou, Jiřinu Švormovou, Annu Ferencovou, Růženu Merunkovou, Ladislava Freje, Jindřicha Bonaventuru či pardubického rodáka Jana Přeučila. První středu v říjnu mi bude ctí a potěšením setkat se s herečkou a písničkářkou **JITKOU SMUTNOU**.

Jaká je paní Smutná, která v našem divadle začínala a strávila v něm dvě sezóny? Dočetla jsem se, že je energická, osobitá, extrovertní, ale také otevřená hlubokým citům. Své mladé mamince a otci novináři se narodila jako nejmladší ze čtyř dětí. Její nejstarší bratr Vladimír je kameramanem (Kolja, Tmavomodrý svět, Vratné lahve), tutéž profesi zastává i její manžel Jaromír Nekuda. Dětství v 50. letech prožila v proletářských Nuslích. Nejdřív chtěla být novinářkou, po roce 1968 se ale rozhodla pro DAMU. Začínala v Pardubicích, po dvou sezónách v roce 1976 odešla za režisérem Janem Kačerem do Ostravy, kde strávila plodných 14 let. Založila tam rodinu a hlavně tam odehrála spoustu velkých rolí: Fanku v Loupežníkově, Agátu v Ženitbě, Mirandu v Bouři...

V roce 1990 opět následovala režiséra Kačera a vrátila se do Prahy. Nastoupila do Národního divadla (Pekař Jan Marhoul, Sbohem, Sokrate, Sekretářky, Pygmalion). Diváci na ni chodili i do Divadla Bez zábradlí (Racek, Hlučná samota) či do Kolowratu (Smlouva od Arnošta Goldflama, Černé mléko – za roli Pokladní byla nominována na Cenu Thálie), za zajímavou roli však neváhala dojíždět i zpátky do Ostravy (Chůva ve hře Romeo a Julie). Od roku 2006 je členkou souboru Městských divadel pražských. Vytvořila zde role například v inscenacích Anna Karenina, Pan Kaplan má třídu rád (možná si diváci pamatují její nezapomenutelný pěvecký a herecký výkon při hostování této komedie u nás na GRAND Festivalu smíchu). Sto roků šamoty, Dobře rozehraná partie, Želary a v mnoha dalších. Hraje také v komedii Holky z kalendáře, kterou pardubický soubor nastuduje v této sezóně. Vídat ji však můžete i v Divadle Na Prádle (Motýli), v Divadle v Reznické (šokující a kontroverzní Zlomarka) a v Divadle Palace (Dveře aneb Pane, vy jste náhoda!). Známá je rovněž z českých filmů; už za studií se objevila ve filmu Milenci v roce jedna (1972). Později byla obsazována především do rolí starostlivých, ale srdečných mateřských typů – Dva lidi v ZOO (1989), Výchova dívek v Čechách (1996),

Návrat idiota (1999), Otesánek (2000) atd. Ještě populárnější je však z televize, hrála v seriálech Bazén, Černí baroni, Tři králové, Ordinance v růžové zahradě, Cukrárna, Soukromé pasti, Vyprávěj a v poslední době ji vidáme v Českých domů.

Jitka Smutná píše verše a skládá vlastní písničky – na folkových koncertech v Ostravě (za svého působení v tamním divadle) si zazpívala i společně s Jarkem Nohavicou. Talent zdědila i dcera Tereza, která zpívá s několika kapelami a hostuje v Národním divadle, syn Jakub staví kulisy v Divadle Na Fidlovačce.

„Nejvyšší hodnotou je pro mne směřování k životní harmonii,“ říká herečka, která ráda zahradničí a je vášnivou čtenářkou. **JaU**

S M. SANDHAUSEM VE SVATBĚ KREČÍNSKÉHO
A S J. KLEPLEM V DOBRÝ VEČER, PANE WILDE,
VČD 1976

ZE ZÁKULISÍ

V KREJČOVNĚ SE 28. SRPNA KONALA „PŘEDÁVAČKA“ KOSTÝMŮ DO INSCENACE RICHARD III. SCÉNOGRAF MAREK CPIN SE SVÝMI NÁVRHY SEZNÁMIL VEDOUČÍ KREJČOVNY JANU KOSEJKOVOU, VEDOUČÍ GARDE-ROBIÉRKU MARIÍ DIVISOVOU A KREJČOVOU JAROSLAVU KREJČOVOU.

NA KOUPALIŠTI CIHELNA SE 1. ZÁŘÍ ZAPSALA SBÍRKA KORKOVÝCH ZÁTEK OD SEKTU, KTEROU DÁŠA NOVOTNÁ ROZŠÍRUJE UŽ 22 LET, DO ČESKÉ KNIHY REKORDŮ. KOMISAŘ AGENTURY DOBRÝ DEN JICH NAPOČÍTAL NEUVĚRITELNÝCH 7 467!

6. ZÁŘÍ VE 20.36 SE ZDENĚK RUMPÍK STAL TROJNÁSOBNÝM DĚČKEM! JEHO SYNOVI DOMINIKOVÍ, KTERÝ PRACUJE NA OBCHODNÍM ODDĚLENÍ, SE NARODILA DCERA LUCINKA. ŠTASTNÉ RODINCE GRATULUJEME!

K INFORMAČNÍ KAMPANI POMOŽTE SVĚMU DIVADLU SE 7. ZÁŘÍ NA PIAZZETTĚ NÁRODNÍHO DIVADLA PŘIPOJILI I VÝCHODOČESKÉ DIVADLO. V PROGRAMU VYSTOUPILI I JOSEF PEJCHAL A TANĚČNICE KATERINA MYSLIVCOVÁ A MONIKA NĚMCOVÁ.

RÁJ PRO MALOU PARÁDNICI TO BYL IMPROVIZOVANÝ STÁNEK REKVIZIT VEDOUČÍ ODDĚLENÍ ALENY HORÁKOVÉ PŘI DNI OTEVŘENÝCH DVEŘÍ 9. ZÁŘÍ, V RÁMCÍ KTERÉHO SE NA JEVIŠTI PŘEDSTAVOVALY JEDNOTLIVÉ DIVADELNÍ PROFESY.

10. ZÁŘÍ SE NA ZKUŠEBNĚ KONAL KONKURZ NA DĚTSKÉ ROLE DO RICHARDA III. REŽISÉR ZDENĚK DUŠEK ZE 40 PŘIHLÁŠENÝCH VYBÍRAL 1 DÍVKU A 2 CHLAPCE, RESPEKTIVE KVŮLI ALTERNACI 2 DÍVKY A 4 CHLAPCE. VÝHERCŮM KONKURZU PŘEJEME ZLOMTE VAŽ!

3 NEJ

oblíbenější inscenace Východočeského divadla Pardubice v Klicperově divadle Hradec Králové

PARDOBICE
HRAJÍ
(V) HRADCI

pátek 2. listopadu 2012 od 19.00 hodin

T. McNally – D. Yazbek

Donaha!

Slavný broadwayský muzikál o partě nezaměstnaných dělníků, kteří svou svízelnou životní situaci vyřeší založením panské striptérské skupiny. Režie R. Štolpa j. h.

čtvrtek 24. ledna 2013 od 19.00 hodin

D. Wasserman – J. Darion – M. Leigh

Muž z kraje La Mancha

Světový muzikál – divadlo na divadle! Chytlavé melodie, statečný rytíř Don Quijote, smích i slzy... Režie P. Novotný

čtvrtek 7. března 2013 od 19.00 hodin

R. Rose

Dvanáct rozhněvaných mužů

Tucet porotců, kteří rozhodují o vině či nevině a kteří na sebe v zápalu boje prozradí víc, než chtějí. V inscenaci vystoupí hosté P. Kostka a F. Sivilik. Režie P. Kracík j. h.

Vstupenky lze zakoupit jednotlivě,
nebo jako cenově výhodné předplatné!
Bližší informace www.vcd.cz/hradec

Předplatné zakoupíte v Informačním centru Hradec Králové na Gočárově třídě (tel. 495 534 482) a v předprodeji Východočeského divadla Pardubice (tel. č. 466 616 432).
Lze ho také objednat na adrese www.vcd.cz/hradec nebo e-mailem na adrese konvalinova@vcd.cz. **Jednotlivé vstupenky zakoupíte** v Informačních centrech v Hradci Králové, v předprodeji vstupenek Klicperova divadla, v předprodeji Východočeského divadla Pardubice nebo v prodejních místech sítě www.ticketportal.cz a www.hkpoint.cz.

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO

U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411

FAX: 466 657 224

WWW.VCD.CZ

WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK

TELEFON: 466 616 432

466 616 402

PONĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00

PÁTEK 10:00 - 15:30

E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA

TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ

JAROSLAVA KREJČOVÁ

ČTVRTEK 15:00 - 17:00

466 616 423

TELEFON: 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB

PONĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00

PÁTEK 11:00 - 24:00

SOBOTA 16:00 - 24:00

NEDELE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM

ULICE KARLA IV., PARDUBICE

2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA

PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

ELEKTRÁRNÝ
OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

SKANSKA

Autoprodej DUKLA
PARDUBICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

Parkovací dům Centrum
ul. Karla IV. č. p. 2749
530 02 Pardubice
tel.: 721 527 763

Informační server
WWW.PARDUBICEK.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ŘÍJEN 2012 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: L. ŠPÍNER A J. MUSIL, MEFIGSTO, FOTO L. FORMÁNEK